

OASPEȚI

Un patron numit Molière

Scapin și Geronte, înfățișați de
Bernard Jung și Georges Audoubert

Trei actori și un „maestru de ceremonii”, un „factotum” în rochie de seară și cu aer grav de conferențiar, ne-au reconstituit, pe o scenă improvizată, din frânturi, monoloage, proiecții de diapozitive și scurte expuneri, trei secole de Comedie Franceză. Scriitoarea Nadine Audoubert, autoarea acestei originale „conferințe”, împreună cu doi societari ai Casei lui Molière, Georges Audoubert și Nathalie Nerval, și cu un tânăr actor Bernard Jung, ne-au invitat la o seară de teatru și de istorie a teatrului francez. O sui-generis reprezentație-expunere, readucând în memoria spectatorilor geneza Comediei Franceze, din două faimoase trupe ale epocii — aceea de la Hôtel de Bourgogne și aceea de la Hôtel de Guénégaud. Am parcurs astfel un itinerar celebru, o călătorie în timp, dar și în spațiu, în sălile, saloanele, foaierele și cabinele „Casei”, și în trecutul ei prestigios... Ilustre glorii apuse, nume cele-

bre, anecdote șagălnice. Armande Béjart și Mademoiselle Mars, La Grange și Talma, Rachel și Mounet-Sully, Racine și Corneille, Victor Hugo și Alfred de Musset au prins viață pentru o clipă și au intrat în dialog, sfidând cronologiile și exactitatea istorică. Asupra acestor nume și date, dintr-un adevărat Larousse teatral, plana, uriașă, umbra Patronului... Din tabloul lui Pierre Mignard, Molière ne privea, iar colegii săi de breaslă, comedienii, ne-au „cită”, cu o naturalețe nu lipsită de o oarecare emfază, câteva pasaje celebre: din *Vicleniile lui Scapin*, din *Tartuffe*, din *Mizantropul*... „Comedia Franceză este în primul rînd o stare de spirit”, a spus cîndva un concețean al nostru, societar al Casei, Yonnel. Seara oferită de Biblioteca Franceză din București ne-a îngăduit să receptăm această „stare de spirit”.

Mira IOSIF

(Continuare din p. 31)

vingă, în primul rînd, „complexul Beligan”. Acest complex l-a soluționat, mai bine ca oricine, chiar Radu Beligan. Rar am cunoscut un partener de scenă atît de atent și de grijuliu cu „adversarul” său. Rar am văzut un partener atît de generos. Ritmul susținut de lucru al lui Beligan m-a făcut să-l porecesc „actorul-locomotivă”. Exactitatea lui profesională e imbatabilă și în repetiții; în raporturile lui cu regizorul, Beligan nu se poartă ca o vedetă, ci cu o modestie

de la care ar avea de învățat cam mulți. Avem mare nevoie de MAESTRI.

— ...și spectacolul? Decorul, costumele, restul distribuției? Muzica, presupun că o cunoaștem!

— Scenografia, o soluție originală, aparține Danielei Codarcea. Nu vreau să vorbesc despre decor, scena va găsi singură. În distribuție: Irina Mazanitis (Constanze Weber), Paul Ioachim (Iosif al II-lea), Ion Vilcu, Sergiu Demetriad, Mircea Cruceanu (consilierii Curții Imperiale), Jorj Voicu și Mihai Stan (Venticelli-vintulețele purtătoare de vorbe).